

ЕДНА
ЗВЕЗДА

ПОЕЗИЯ

ЕДИНА ЗВЕЗДА

ПОЕЗИЯ

Стихосбирката е отпечатана по случай
3-годишнината от основаването на литературен клуб
„Вдъхновение” към читалище „Напредък-1870”
гр. Лясковец

**Дадох и стократно взех
на Галина, Кремена,
Снежина и Росица.**

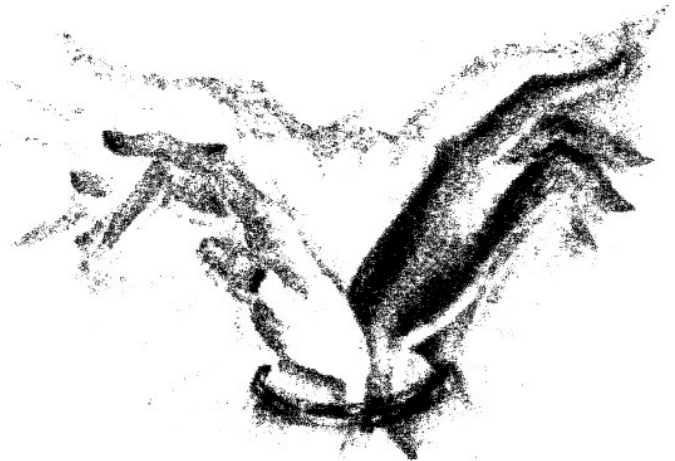
**Дадох искра – получих огън.
Дадох усмивка – получих смях.
Дадох обич – получих любов.
Дадох уважение – получих почит.
Дадох човещина – получих човеколюбие.
Дадох надежда – получих вяра.
Всичко от себе си дадох,
а за награда младост вземах!**

*Р.П.
/ръководител на клуб "Вдъхновение"/*

ЕДНА

САМА

ЗВЕЗДА

Гълъб – известител бял
кацнал е край мене.
Сигурно ще ми подскаже,
че с усмивка трябва да се будя,
че любов цари в безброй сърца.
Може би , че ред е мой, чудото да стане
и в моята душа
да пламне любовта.

*Галина Димитрова
XII „А” клас*

Приказка за любовта

Имало едно време
необятна синева,
слънце, което не залязва,
изящна простота.

Имало едно време
бушуващо море,
очи, които се изгарят-
момиче и момче.

Имало едно време...
Има и сега
ръце, които трепетно се търсят,
изгубят ли се във света.

Това е приказка, изричана
със устни, но не и със слова.
Това е приказката между нас,
това е любовта.

*Кремена Христова
XII „А” клас*

Желание

Затварям си очите бавно
и те виждам в моите мечти.
Как искам аз да те докосна
и да погледна в твоите очи.
Искам устните ти върху моите устни,
ръцете ти - в моите ръце.
Гласът ти името ми да изрича
и да имам твоето сърце.
Любовни думи да ми шепнеш тихо,
да ти отвърщам с ласки след това.
Да те чувствам тук, до мене близо
и да не виждам друго от света.
Очите ти да ме изгарят страстно
и с мен завинаги да бъдеш ти.

*Росица Илиева
XII „А” клас*

Ела

Ела! Превърни ме в реалност горчива.

Ела! Докосни ме с ръка.

Аз съм тайнствена самодива.

Аз съм нежна, но силна жена.

Ти си вино, аз бавно отпивам.

Ти си слънце – ела ме стопли.

Ти си обич – страстна и дива.

Ти си всичко за мен – запомни!

*Снежина Божанова
XII „А” клас*

Бъди до мен

Бъди до мен, когато плача,

бъди до мене, истинска любов.

Бъди, защото мразя

безответен огнен зов.

Не трий сълзите ми, а само

погали ме с топла длан.

Да опра глава на твойто рамо

и да открадна малко плам.

Бъди до мен, когато те желая,

бъди до мене, истинска любов.

Бъди, защото се нуждая

от отговор на огнения зов.

Кремена Христова

Едни очи

Едни очи ме карат да мечтая,
едни очи ме карат да не спя.
В едни очи аз тайничко желая
да видя необятна синева.

Едни очи – две пламъчета нежни,
изгарят ме в безкрайна топлина.
Едни очи аз няма да забравя
и в тях съм тайно влюбена.

Снежина Божанова

Душа, дай ми искрица надежда!
Надежда ми дай!
В замяна сърцето си давам
и обич, и обич безкрай.
Аз в тебе безумно се влюбих
и нямам, и нямам покой.
На тебе аз всичко бих дала –
ти обич и радост ми дай!

Галина Димитрова

Ти

Изведнъж разбрах –
Ти си единственият човек,
който ме оставя без дъх.
Няма нужда да питаш защо.
Има нещо в гласа ти ,
което кара сърцето ми да бие по-силно.
Има нещо в очите ти,
което ме кара да се загубя.
Има топлина в ръцете ти,
която ме кара да изгоря.
Аз исках да летя –
ти ми даде крила
и спря мигът във вечността.
Аз исках светлина-
ти мина покрай мен и озари деня.
Аз исках топлина-
ти до мене спря
и пламна пожар в моята душа.
За всичко, което ми даде,
вземи сърцето ми!
Но моля те, не го чуши!

Снежина Божанова

Миличко, мъничко, жално,
плачещо, тъжно сърце,
Страдащо вече напразно-
поставям го в твоите нозе.

Ридае, тупти и се мръщи
моето тъжно сърце,
не знае какво то да върши,
но остава във твоите нозе.

Кремена Христова

Очакване

Едно, две, три...хиляди сълзи,
изплакани по теб.
Едно, две, три...десет пръстчета,
очакващи да те докоснат.
Две очи, жадуващи да те озарят с поглед.
Устни, полепнали със самота,
очакващи да ги изпепелиш.
Едно малко огнено сърце,
очакващо единствено теб.
Две ръце, едно лице,
очакващи да се завърнеш.
Една душа, осъдена на смърт без теб.
Вдигни очи и виж!
В мен всичко чака теб.
Моля те, не се бави!

Снежина Божанова

Не, не казвай нито дума,
просто замълчи.
Вече нищо няма смисъл-
даже нашите мечти.
Не, не ме моли, не искам!
Няма да боли.
И сърцето ти наивно
във забрава ще гори.
Не, не ме търси, разбра ли!
Тръгваш си, нали?
Даже и дъждът пороен
вън безспирно да вали.

Росица Илиева

Обичам да плача

Такава съм аз – обичам да плача,
когато съм тъжна и ме боли.
Кажи, че за тебе нещо аз знача,
за да спре във мен да вали.
Такава съм аз – обичам сълзите.
Изящност сред болка и пламък сред студ.
Вятър пилее косите ми.
Разбирам – ти вече си друг.
Тихо е. Самотата ухае,
хлад вее от теб.
Навярно съдбата не знае,
че аз бях огън, а ти - лед.
Такава съм аз – обичам да плача.
В сълзите намирам покой.
Разбрах, че за тебе нищо не знача
и никога не ще бъдеш ти мой.

Галина Димитрова

Сега е моят ред да съм жестока,
сега е моят ред да казвам „Не!“
Да обвинявам и да проклинам,
да мразя мъничко поне.
Сега е твоят ред да страдаш,
на колене да ми се молиш ти.
Да чакаш и да се надяваш,
да плачеш от любов. Да те боли!
Сега нещата са различни-
не са тъй, както са били.
Сега не аз, а ти ме викаш,
но всичко свърши, разбери!

Росица Илиева

Сама

Вратата зад гърба ми се затръшва
с трясък
и аз оставам в нищото сама.
Времето тече в часовника от пясък,
а сякаш аз сама съм на света.
Тишината ме поглъща
и така убийствено горчи.
Заставам с усмивка неприсъща
на влажните ми, затъжили се очи.
Ти тръгваш, но аз оставам
да чакам новия прибой.
И колкото добре да си , аз страдам
сама сред хората безброй.
Дори да зная, скоро ще се върнеш-
В душата зее празнота.
И чакам те да ме прегърнеш,
да не бъда сам-сама.

Кремена Христова

Не искам!

Не искам да бъдеш с мен завинаги-
знам, това ще е лъжа.
Не искам празни думи, обещания.
Те само изморяват любовта.
Не искам повече красиви приказки-
те лъжат, а така боли.
Не искам нищо от това,
защото ще го плащам със сълзи.
Но искам днес да си до мене,
да имам теб и любовта,
дори за миг, дори за ден,
дори да си отидеш сутринта.

Кремена Христова

Една звезда

Една любов, една усмивка плаха,
едно отчаяно лице,
Една последна дума в мрака,
едно ранено мъничко сърце.
Една звезда, изгряла в небосклона,
небето ще облее в светлина.
Една душа, душата сродна чака,
едно сърце под бялата луна.
Една сълза по бузата се стича,
една кристална капка дъжд.
А там от нищото наднича
пропуснатото неведнъж.
Един отчаян вик в нощта
разкъсва рязко тишината.
Едно сърце, една душа,
една звезда, останала да чака.

Росица Илиева

АЗ ИСКАМ ДА
ВЯРВАМ!

НАДЕЖДА МИ
ДАЙТЕ!

Аз искам да вярвам

Аз искам да вярвам-
надежда ми дайте,
надежда за нещо добро.
Съдби ще променям,
мечтите ще сбъдвам,
но искам да има защо.
Не само да вярвам-
да има причина,
да не бъда наивно дете.
Аз мога да вярвам-
надежда ми дайте,
надежда, че има добро.

Кремена Христова

Писна ми да съм една от вас-
страхлива, пресметлива и добра.
Писна ми да бъда като вас-
да бягам след живота
и да играя неговата глупава игра.
Искам да съм нова,
да съм бясна, да съм зла.
Живота да накарам
да играе по моите правила.

Снежина Божанова

Не плачи!

Не плачи, когато си отива пролетта,
защото идва лято – огнено, диво и жарко.

Не плачи, когато няма улица и път,
а открий своя неутълкана пътека.

Не плачи, когато ти е тежко и когато те боли,
а помни, че някой някъде те чака.

Кремена Христова

Искам чистият дъжд да се лее
и да повика отново мечтите ми.
Нека те да не се стопят като него
в земята, а да ме понесат из небесата.
Дъждът не спира да вали
и да подхранва искрата на моите мечти.

Искам чистият дъжд да се лее
и да разпали жаравата
в мойто сърце – с пламъци горещи.
Искам дъждът да те повика,
както повика мечтите ми.
Искам дъждът да се лее като из ведро,
докато не те намеря
и не замечтаем заедно под него.

Галина Димитрова

Поисках да съм като птиците – свободна.
Поисках да съм като вятъра – тъй волна.
Поисках да съм от слънце аз огряна.
Поисках с обич аз да съм заляна.

Поисках да съм като утрешна зора – красива.
Поисках да съм като поточето – звънлива.
Поисках пак да се рея в синевата.
Поисках моята любов да е на земята.

Снежина Божанова

Мойта красота е младост,
мойта сила е любов,
Моя е и всяка радост
от усмивките на тоз живот.

В очите ми гори искрица,
сърцето ми живее в свобода,
защото на мечтите съм царица
и е волна моята душа.

Кремена Христов

Сбогом!

Училището свърши днес за нас.
Сбогувахме се с класната си стая.
Отлитна и последният учебен час,
а да си тръгне никой не желае.

Сълзи от радост, радостни сълзи
във нашите очи бушуват.
Почакай, време, моля, спри,
съучениците да се сбогуват!

Не знаем какво ни чака занапред
и как животът ще ни промени.
Съзирайки тъга във нашите очи,
аз вярвам, че ще ни липсват
училищните дни!

Кремена Христова

СЪДЪРЖАНИЕ:

ГЪЛЪБ - ИЗВЕСТИТЕЛ БЯЛ	5
ПРИКАЗКА ЗА ЛЮБОВТА	6
ЖЕЛАНИЕ	7
ЕЛА	8
БЪДИ ДО МЕН	9
ЕДНИ ОЧИ	10
ДУША, ДАЙ МИ ИСКРИЦА НАДЕЖДА	11
ТИ	12
МИЛИЧКО, МЪНИЧКО, ЖАЛНО	13
ОЧАКВАНЕ	14
НЕ, НЕ КАЗВАЙ НИТО ДУМА	15
ОБИЧАМ ДА ПЛАЧА	16
СЕГА Е МОЯТ РЕД ДА СЪМ ЖЕСТОКА	17
САМА	18
НЕ ИСКАМ	19
ЕДНА ЗВЕЗДА	20
АЗ ИСКАМ ДА ВЯРВАМ	23
ПИСНА МИ ДА СЪМ ЕДНА ОТ ВАС	24
НЕ ПЛАЧИ	25
ИСКАМ ЧИСТИЯТ ДЪЖД ДА СЕ ЛЕЕ	26
ПОИСКАХ ДА СЪМ ...	27
МОЙТА КРАСОТА Е МЛАДОСТ	28
СБОГОМ	29